

всичка трѣбва еднородство! Въ този законъ на еднородството ние трѣбва да схванемъ отношенията си къмъ Бога. Този е великиятъ законъ, а не да питаме, дали Богъ ни обича. Този въпросъ, дали Богъ ни обича, тази Любовь на Бога ни е извратила. Това е много казано, нали? Богъ, който е създалъ свѣта, които тѣй щедро ни е далъ блага, всичко това ни изврати. Всичко това, съ което Богъ ни е надарилъ, нашитѣ умъ, сърце и воля, съ всичко това ние злоупотреѣбихме — извратихме се и взехме да се нагрубяваме единъ другъ. Слѣдователно, като не разбрахме Божиата Любовь, ние си създадохме най-голѣмото зло. Но, сега настава другъ единъ законъ: Богъ е влѣзълъ вътрѣ въ насъ, наблюдава всичко, учи ни, какъ да Го възлюбимъ. И когато ние възлюбимъ Господа, Той ще урегулира нашитѣ чувства. Защо трѣбва да възлюбя Господа? — Защото трѣбва да има нѣкой, който да регулира моитѣ чувства. Моитѣ чувства ще се регулиратъ само тогава, когато азъ обикна Господа. Туй е вѣчниятъ животъ. Вѣчниятъ животъ седи въ любовта ни къмъ Бога. Ние ще станемъ безсмъртни, не когато Богъ ни възлюби, а когато ние възлюбимъ Бога. Нѣкой питатъ: възможно ли е да станемъ безсмъртни? — Възможно е. Туй е възможностъ, туй е една привилегия на човѣка, да възлюби Бога. Азъ нѣма да ви казвамъ, какъ трѣбва да възлюбите Бога. Любовта ви къмъ Бога не трѣбва да бжде като любовта на възлюбения къмъ възлюбената, нито като любовта на майката къмъ дѣтето, нито като любовта на господаря къмъ слугата, нито като любовта на учителя къмъ ученика —